

Bo Janoschka, sonur Ova Joensen:

EG HAVI FINGIÐ FRIÐ Í HJARTAÐ

– Nú eg havi vitjað í Føroyum og havi hitt familjuna hjá mær í Nólsoy, havi eg fingið frið í hjartað – friðin, eg leingi havi bíðað eftir. Eg gleðist um, at ein hurð nú stendur opin fyri mær í Nólsoy, eins og hurðin hjá mær í Avstraliu eisini stendur opin fyri familjuni í Nólsoy, sigur Bo Janoschka, sum er 36 ára gamli sonur Ova Joensen, sála, sum nú fyrstu ferð hevur vitjað í Føroyum

VILMUND JACOBSEN

Sonur kenda nólsoyingin, Ova Joensen, sála, sum á sumri í 1986 róði langa teinin úr Føroyum til Danmarkar, hevur fyrri fyrstu ferð verið í Føroyum og vitjað familju sína.

Maðurin er Bo Janoschka, sum er 36 ára gamalur, búsitandi í Avstraliu, og hevur týska mammu, sum eisini býr í Avstralia.

Ove Joensen gjørdist kendur í Føroyum og út um landoddar-nar, tá hann einsamallur í lítla fýramannafari sínum, Dianu Victoriu, róði úr Nólsoy við kós móti Danmark og Keypmannahavn.

Stívliga 40 samdøgur eftir fráferðina úr Føroyum eydnaðist tað honum við Merkinum í húnar hátt at røkka málinum og hálsfevna og kyssa Litlu Havfrúnna við Longu Linju í Keypmannahavn.

Hópur av fólki var saman-

Bo Janoschka (til høgru) saman við elsta beiggja og yngstu systir, Ova Joensen, Hans Sofusi (Ba) og Lenu Joensen

MYND: EVY T. NIELSEN

komið við Longu Linju, og yvirkomandi borgarstjórin í Keypmannahavnar kommunu, Egon Weidekamp, sáli, helt røðu fyri Ova Joensen.

Fyrstu ferð í Føroyum

Nú Bo Janoschka hevur vitjað í

Føroyum, hevði hann eisini 9 ára gamla sonin við sær. Bo er giftur koreanskari kvinnu. Tey eru bæði sjúkrarøktarfrøðingar, og Bo luttekur eisini í granskingarverkætlanum innan heilivág.

Sosialurin hitti Bo Janoschka á

flogvøllinum í Vágum í gjáramorgunin, áðrenn hann fór avstað aftur úr Føroyum.

– Eg vildi havt konu mína við á ferðini í Føroyum, og tað hevði hon eisini gjarna viljað, men tað eydnaðist okkum ikki hesaferð at fáa frí samstundis.

Bo Janoschka sigur, at hann leingi hevur droymt um hesa ferðina at vitja familju sína, og hetta er nakað, hann hevur glett seg til í fleiri ár.

– Eg var smádrongur, tá mamma mín fyrst ferð fortaldi mær um pápa mín. Mamma mín giftist týskum manni, sum doyði lutfalsliga ungur í 2004. Eg hevði tað ógvuliga gott hjá mammu og fosturpápa mínum, og tí saknaði eg einki. Men, so hvørt, sum eg gjørdist tilkomin, gjørdist eisini forvitni um veruliga pápa mín størri, og eg fekk alt at vita, sum mamma mín visti at siga mær.

Bo Janoschka sigur, at mamma hansara og Ove í sínari tíð vóru skipsfelagar umborð á norskum skipi, og tað var har, hann varð gitin í móðurlívi og føddur í Bremen í Týsklandi.

– Ove visti, at hann var pápi mín. Tá mamma mín sá Ova seinastu ferð í einum rættarsali í Noregi, bar hon meg undir belti og hevði stóran bók. Talan var um eitt hvørt rættarmál í samband við skipið, sum Ove og mamma mín høvdu verið við.

Sonur Ova Joensen eigur eisini eitt bræv, sum mamma hansara einaferð hevur givið honum.

– Hetta er avrit av einum ógvuliga persónligum brævi, sum mamma mín einaferð sendi Ova fyri at fortelja honum um meg, og í brævinum framgongur eisini, at eingin ivi er um, hvør pápi mín er, sigur Bo Janoschka, sum ikki veit um onnur brøv millum mammuna og Ova.